

Друже, вдивляйся і в небо і в себе,
Жити у Всесвіті в злагоді треба.!

№ 8 (31) квітень 2012 р.

Класна газета

Класна газета

"Школярик"

Це
цікаво

знати:

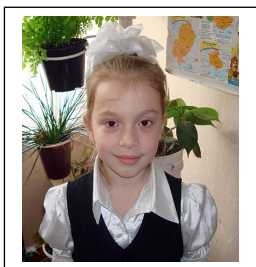
Слово «орігамі» в японській мові складають два ієрогліфа. Один з них, ієрогліф «орі», означає «складати», а другий – «ка-мі» - означає папір, звідси робимо висновок, що мова йде про мистецтво складання паперу.

Орігамі в Японії веде початок з VIII століття. Довгий час мистецтво орігамі було таємним, доступним небагатьом. Однак після Другої світової війни у розвитку орігамі почалася справжня революція, завдяки зусиллям тепер уже всесвітньо визнаного майстра **Акіри Йошизави**. Він народився у 1911 році і зіграв в історії орігамі унікальну роль. Ще під час війни,

коли він був службовцем військового заводу, у нього виникла дум-ка займатися орігамі професіонально. Багато років він провів у злиденності, але наполегливість і праця принесли результати. Акіра Йошизава не тільки вигадав сотні нових фігурок, він придумав умовні позначення для процесу складання, поява яких рівноцінна винаходу нотних знаків у музиці. Мистецтво орігамі тепер можна було передавати іншим людям. Розробле-ні ним знаки стали міжнародним стандартом. Сьогодні центри орігамі існують в багатьох країнах світу – всього 44 центри в 28 країнах світу!

В нашому класі теж існує маленький центр орігамі.

- **Вітаємо наших іменинників:**

Вітаємо:

**Бинидюк Аню
Слобожана
Нікіту**

- **Це цікаво знати:**

Наша планета – Земля. Що таке буря

Буря – це шалений вітер. Якщо буря народжується над зем-лею, її називають смерчем, а якщо над поверхнею Тихого океану – це вже **тайфун**. **Ураган** – це величезне кільце вітру та дощу, яке вирує вихорами. Він схожий на бублик велетен-ських розмірів – кільце штормових хмар із «діркою» посере-дині. Цю дірку називають «оком бурі». Така буря завдає два удари: спочатку шалений вітер і злива, потім знов ревіння повітря і злива. Виникають ці бурі над океанами, там, де га-ряче й вологе повітря нерухоме. Сила

таких ураганів веле-тенська. Вітер дме зі швидкістю понад 320 кілометрів на го-дину. Такий вітер жене поперед себе гігантські океанські хвилі, які, досягаючи землі, спричиняють жахливі повені й руйнують усе на своєму шляху.

Торнадо – що це таке? Торнадо – це жорстокі вихрові бурі, які народжуються на суші. Виникають ці бурі там, де стика-ються великі маси хмар. Відбувається це так: хмари почина-ють закручуватися і прилипати одна до одної, тим самим ут-ворюючи велетенську вирву, яка обертається з великою швидкістю. Коли вирва досягає землі, вона всмоктує в себе все, що було на поверхні – це можуть бути люди, дерева, тварини, навіть машини та будинки.

● **Пам'ятники тваринам**

Золоті ворота в Києві - це одна з найстаріших пам'яток істо-рії, архітектури та фортифікаційної техніки, залишки якої дій-шли до нашого часу. Як відомо, Ярослав Мудрий оточив Вер-хне місто потужними оборонними укріпленнями, які мали троє воріт.

У скверіку біля Золотих воріт можна познайомитися з ціка-вим героєм. Ось послухайте його розповідь.

«Жив я добре. Звали мене Пантюша. Це тому, що мій дім – кафе «Пантагрюель» («обжора» – зна-чить). Так, поїсти я любив, і ніхто мені в цьому не відмовляв. Порода у мене знатна – шиншилова. Особливо мене любив хазяїн, та й численні гості до мене гарно ставилися. Я міг гуляти у своїх володіннях скрізь. Навіть моя присутність на столі нікого не драту-вала. Я ніколи не дозволяв собі

іти відпочивати, доки особисто не буду впевнений у тому, що всім гостям зручно, їх правильно обслуговують. Дуже мене любили діти. Бачив я багато знаменитих і знатних людей. Од-ного разу сталася біда – в моєму будинку сталася пожежа і я загинув (1997 р.). Тепер я стою в сверику біля Золотих воріт, увесь із бронзи і дивлюсь з вдячністю на моїх постійних відві-дувачів кафе. Була у мене напарниця – бронзова пташка. Але її, не дивлячись на мій протест, забрали погані люди. Тепер я оточений увагою. Адже я не простий кіт, я – талісман цілого кафе. І якщо ти загадаєш бажання, погладиш мене по голівці, я зможу виконати його».

• **Святкові традиції нашого народу**

Великдень

Одне з найбільших, після Різдва, християнських свят. Воно приурочене воскресінню Христа. З першими сонячними про-менями священник сповіщає: «Христос воскрес!» Після уро-чистого обходу храму, починали святити паски та крашанки. Потім люди розходилися по домівках, щоб сповістити про велику радість, вітаючи одне одного: «Христос воскрес!» Їм відповідали: «Воістину воскрес!» - і тричі цілувалися.

Найпершими поспішали з всеношної дівчата. «Як за нами люди йдуть додому, - казали вони одна одній, - так би за на-ми й свати йшли!» Вважалося, що та з дівчат, яка першою прийде додому, та цього року вийде заміж першою. Умив-шись з крашанками, «щоб рум'яними були щоки», дівчата сідали за великодній стіл.

За традицією, розпочинаючи урочистий сніданок, господар обрізав зі свяченої паски скибочки з трьох боків, приказую-чи: «Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий». Ці

окрайці три-мали до закінчення свят і потім віддавали худобі.

Загалом Великдень – родинне свято, а тому в гості, майже не ходили. Лише молодь по обіді збиралася в центрі села во-дити хороводи та ігри. Дівчата заздалегідь готували писанки й дарували тим хлопцям, до яких лежало серце.